

RvV 462

RAAD VOOR HET VERBRUIK

ADVIES

Over een voorontwerp van koninklijk besluit betreffende het op de markt aanbieden en het gebruiken van biociden.

Brussel, 8 mei 2013

SAMENVATTING

De Staatssecretaris voor Leefmilieu verzocht **de Raad voor het Verbruik** om een advies over het voorontwerp van koninklijk besluit betreffende het op de markt aanbieden en het gebruiken van biociden.

De Raad nam met aandacht kennis van dit voorontwerp, dat volgende doelstellingen beoogt : (i) het versterken van de Europese integratie voor het toelaten van het op de markt aanbieden van biociden, (ii) verdere opvolging van het saneren van de Belgische markt van biociden, (iii) verbeteren van de effectieve controle op de wetgeving, (iv) een duidelijker en eenvoudiger toepasbaar onderscheid tussen gevaarlijke professionele producten en producten voor particulieren en (v) verder garanderen van een hoog niveau van bescherming van de gezondheid en het leefmilieu.

De Raad formuleert nochtans verscheidene bemerkingen.

Vooreerst stelt **de Raad** vast, dat het voorontwerp, zonder dat dit altijd expliciet wordt vermeld in de tekst, moet worden samengelezen met Verordening 528/2012 betreffende het op de markt aanbieden en het gebruik van biociden. **Hij** suggereert om duidelijker te verwijzen naar die verordening, zodat het voorontwerp van koninklijk besluit vlotter leesbaar en begrijpelijker wordt.

De Raad vindt het overigens jammer dat de terminologie die België gebruikt in het voorontwerp van koninklijk besluit niet altijd overeenkomt met die van de andere landen van de Europese Unie (ook de buurlanden), in hun equivalente wetgevingen. Volgens **de Raad** zorgen al deze elementen voor een gebrek aan duidelijkheid van het voorontwerp van koninklijk besluit, evenals de complexe of vage formulering van bepaalde paragrafen uit de tekst. Bijgevolg nodigt **hij** het kabinet uit om het voorontwerp nog eens volledig te herlezen, en daarbij ook na te gaan of de vertalingen in het Frans en het Nederlands correct zijn.

De Raad wenst op te merken dat de CLP-Verordening (1272/2008) ook van toepassing is op de indeling, etikettering en verpakking van biociden. **De Raad** wenst dus dat in de tekst van het voorontwerp zowel verwezen wordt naar Richtlijn 1999/45 als naar de CLP-Verordening, telkens wanneer dat opportuun is.

Wat de informatie naar het publiek toe betreft, herhaalt **de Raad** hier nog eens dat hij ervan overtuigd is, dat een informatieve webpagina hieromtrent zeer nuttig zou zijn. Het zou een goed instrument zijn om begrijpelijke en goed samenhangende informatie te verspreiden.

Het voorontwerp voorziet respectievelijk in een retroactieve toelating en een retroactieve kennisgeving. **De Raad** is hier geen voorstander van, want wenst te vermijden dat producten die illegaal op de markt werden aangeboden, schadelijk zijn voor de gezondheid en het leefmilieu en een gezonde concurrentie in de weg staan, zouden kunnen worden geregulariseerd via een vereenvoudigde procedure. **Hij** suggereert dat dergelijke producten snel uit de handel zouden worden genomen, en vervolgens de klassieke procedure doorlopen om op de markt te kunnen worden aangeboden.

De Raad apprecieert de transparantie van het systeem. Hij benadrukt, dat wanneer documenten ter beschikking van het grote publiek worden gesteld, dit in verstaanbare taal moet gebeuren.

De Raad voor het Verbruik, die op 11 maart 2013 door de Staatssecretaris voor Leefmilieu verzocht werd een advies uit te brengen over een ontwerp van koninklijk besluit betreffende het op de markt aanbieden en het gebruiken van biociden, heeft huidig advies goedgekeurd op 8 mei 2013, middels een schriftelijke procedure.

De Raad voor het Verbruik heeft de Voorzitter verzocht huidig advies over te maken aan de Staatssecretaris voor Leefmilieu, aan de Minister van Volksgezondheid, aan de Minister van Werk en aan de Minister van Economie en Consumenten.

ADVIES

De Raad voor het Verbruik ;

Gelet op de brief van 11 maart 2013 van de Staatssecretaris voor Leefmilieu waarin hij de Raad voor het Verbruik om een advies verzoekt over het ontwerp van koninklijk besluit betreffende het op de markt aanbieden en het gebruiken van biociden;

Gelet op de Verordening (EU) nr 528/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 betreffende het op de markt aanbieden en het gebruik van biociden;

Gelet op de wet van 21 december 1998 betreffende de productnormen ter bevordering van duurzame productie- en consumptiepatronen en ter bescherming van het leefmilieu, de volksgezondheid en de werknemers, artikel 5, artikel 8, artikel 8bis, artikel 9;

Gelet op het koninklijk besluit van 22 mei 2003 betreffende het op de markt brengen en het gebruiken van biociden;

Gelet op het hogergenoemde ontwerp van koninklijk besluit;

Gelet op de werkzaamheden van de Commissie « Leefmilieu- Productie en Duurzame consumptie» voorgezeten door Mevr. Veranneman (Essenscia) tijdens haar vergadering van 2 april 2013 ;

Gelet op de deelname aan de werkzaamheden van de volgende deskundigen : de dames Deville (OIVO), Janssens (Comeos), Kneipe (Bioplus-Probois) et de heer Warzée (Detic);

Gelet op het ontwerpadvis opgesteld door Mevrouw Deville (OIVO) en de heer Warzée (Detic);

Gelet op het advies van het Dagelijks Bestuur van 18.04.2013;

Gelet op de dringendheid;

Gelet op de schriftelijke procedure, zoals voorzien in artikel 7 bis van het Huishoudelijk reglement, voor de definitieve goedkeuring door de Raad voor het Verbruik;

BRENGT HET VOLGENDE ADVIES UIT :

Context.

Het voorontwerp van koninklijk besluit betreffende het op de markt aanbieden en het gebruiken van biociden moet het koninklijk besluit van 22 mei 2003 betreffende het op de markt brengen en het gebruiken van biociden vervangen. Het heeft de volgende doelstellingen:

- Het versterken van de Europese integratie voor het toelaten van het op de markt aanbieden van biociden via de Verordening 528/2012, die in werking treedt op 1 september 2013;
- Verdere opvolging van het saneren van de Belgische markt van biociden;
- Verbeteren van de effectieve controle op de wetgeving;
- Een duidelijker en eenvoudiger toepasbaar onderscheid tussen gevaarlijke professionele producten en producten voor particulieren;
- Verder garanderen van een hoog niveau van bescherming van de gezondheid en het leefmilieu.

Algemene bemerkingen.

De Raad nam met aandacht kennis van het voorontwerp van koninklijk besluit betreffende het op de markt aanbieden en het gebruiken van biociden, en betreurt, gezien de termijn voor het indienen van het advies en het belang van deze materie, dat het kabinet geen gunstig gevolg heeft gegeven aan de uitnodiging om het voorontwerp te komen toelichten en de vragen van de leden te beantwoorden.

Bovendien stelt **de Raad** vast, dat het voorontwerp, zonder dat dit altijd expliciet wordt vermeld in de tekst, moet worden samengelezen met Verordening 528/2012 betreffende het op de markt aanbieden en het gebruik van biociden. **Hij** suggereert om duidelijker te verwijzen naar die verordening, zodat het voorontwerp van koninklijk besluit vlotter leesbaar en begrijpelijker wordt. Ook al worden *in extenso* enkele bepalingen van de verordening opgenomen, toch waren ook nog andere verwijzingen nuttig geweest (bv. : artikel 35 §2, 8° verwijst naar “*een samenvatting van de resultaten van de krachtens artikel 7 vereiste proeven*”, doch uit artikel 7 van het voorontwerp blijkt helemaal niet duidelijk dat een dergelijke samenvatting vereist is.¹

De Raad vindt het overigens jammer dat de terminologie die België gebruikt in het voorontwerp van koninklijk besluit niet altijd overeenkomt met die van de andere landen van de Europese Unie (ook de buurlanden), in hun equivalente wetgevingen. **De Raad** verwijst hier onder meer naar het nieuwe systeem van geregistreerd circuit en van open circuit. De begrippen voor professioneel gebruik en voor niet-professioneel/amateurgebruik zijn bij onze burens (Nederland en Frankrijk) meer gebruikelijk. **De Raad** denkt dat het verstandig zou zijn, samen met onze buurlanden overleg te plegen over de terminologie. Hij denkt eveneens dat een voor ieder beter verstaanbare woordenschat zeer nuttig zou zijn om dubbelzinnigheden te vermijden.

Volgens **de Raad** zorgen al deze elementen voor een gebrek aan duidelijkheid van het voorontwerp van koninklijk besluit, evenals de complexe of vage formulering van bepaalde paragrafen uit de tekst (bv. : artikel 7 §2 derde lid verdient enige duidelijkheid en een referentie naar artikel 21 van de Verordening, ter aanvullende toelichting bij dit lid).

Bijgevolg nodigt **hij** de overheid uit om het voorontwerp nog eens volledig te herlezen, en daarbij ook

¹ Artikel 35. §2 8° verwijst in feite naar artikel 66.3 (g) van Verordening 528/2012. Hierin wordt ook gesproken van een samenvatting van resultaten van proeven bedoeld in artikel 20 (b) van diezelfde verordening, die verplicht zijn in het biocidendossier.

na te gaan of de vertalingen in het Frans en het Nederlands correct zijn.

De Raad wenst op te merken dat de CLP-Verordening (1272/2008) ook van toepassing is op de indeling, etikettering en verpakking van biociden. **De Raad** wenst dus dat in de tekst van het voorontwerp zowel verwezen wordt naar Richtlijn 1999/45 als naar de CLP-Verordening, telkens wanneer dat opportuun is (meer bepaald in de artikelen 19, 26, enz.), aangezien de Richtlijn pas in juni 2017 definitief zal worden opgeheven, en de CLP-Verordening al vanaf juni 2015 van toepassing zal zijn.

Wat de informatie naar het publiek toe betreft, herhaalt de Raad hier nog eens dat hij ervan overtuigd is, dat een informatieve webpagina hieromtrent zeer nuttig zou zijn; het zou een goed instrument zijn om begrijpelijke en goed samenhangende informatie te verspreiden (cf. Advies van de Raad voor het Verbruik RvV 457 van 17 januari 2013 over een ontwerp van koninklijk besluit betreffende het Federale Reductieprogramma voor Pesticiden voor de periode 2013-2017).

De aanstaande ouders zouden moeten worden geïnformeerd over de risico's van het gebruik van biocideproducten. In de geplande informatie naar het brede publiek toe, zou er extra aandacht moeten worden besteed aan deze doelgroep.

De Raad beveelt aan dat de etiketten van producten die een risico inhouden duidelijk vermelden dat deze producten buiten het bereik van kinderen moeten worden gehouden en dat ze niet mogen worden gebruikt door zwangere vrouwen die nadien borstvoeding willen geven en in aanwezigheid van jonge kinderen.

Specifieke bemerkingen.

1. Artikel 2: definities.

Het begrip "circuit" wordt niet gedefinieerd in artikel 2, maar wordt verder in het voorontwerp wel gebruikt. Aangezien het een nieuw begrip betreft, beveelt **de Raad** aan, het ook duidelijk te omschrijven.

2. Artikel 14: Algemene bepalingen betreffende de wijziging, schorsing, opheffing, hernieuwing of verlenging van de toelating.

Artikel 24 : algemene bepalingen betreffende de wijziging, schorsing, opheffing, hernieuwing of verlenging van de kennisgeving.

Paragraaf 4 van deze twee artikelen bepaalt *in fine*, voor de gevallen die erin worden behandeld, een verplichting om de biociden te vernietigen. De voorwaarden voor de vernietiging worden in de tekst niet vermeld.

De Raad wijst op de implicaties van een dergelijke verplichting, die bijzonder zwaar is wanneer het een niet-professionele gebruiker betreft, en een potentieel gevaar voor het leefmilieu betekent.

Hij nodigt de overheden uit om na te denken over een vervanging van die verplichting door een verplichting tot terugname, en om, in alle gevallen, voldoende informatie te verstrekken aan de gebruikers.

3. Artikel 19 §3, laatste lid : Kennisgevingsprocedure

Een van de doelstellingen van de CLP-verordening is het harmoniseren van de indeling en etikettering binnen de Europese Unie. Om dit proces te vergemakkelijken, moeten de bevoegde overheden van de verschillende lidstaten zich akkoord verklaren over de indeling en etikettering van producten die in verschillende lidstaten worden verhandeld. Als elke lidstaat een bepaalde indeling vastlegt, zal dit tot verschillen leiden tussen de lidstaten onderling. Daarom is het volgens de Raad veel logischer, dat de verzoekende firma een voorstel voor een indeling en een etikettering doet aan de overheden van de verschillende lidstaten, die ze dan als ze dat wensen kunnen controleren en vervolgens goedkeuren.

4. Artikel 25: bezwaar.

De Raad apprecieert het dat het advies van de Hoge Gezondheidsraad wordt gevraagd, aangezien die veel expertise heeft.

5. Artikel 26: retributie kennisgeving.

Het voorontwerp van koninklijk besluit baseert zich meer bepaald op de R-zinnen om het bedrag van de retributie te bepalen. **De Raad** suggereert om de nieuwe H-zinnen van de CLP-verordening te gebruiken. **Hij** suggereert ook dat de overheden zouden rekening houden met beide berekeningsmethoden (volgens de R-zinnen en volgens de H-zinnen), tijdens de overgangperiode van Richtlijn naar Verordening (van juni 2015 tot juni 2017).

6. Hoofdstuk 4- afdeling 1: afwijkingsbepalingen.

De artikelen 30 en 31 voorzien respectievelijk in een retroactieve toelating en een retroactieve kennisgeving. **De Raad** is hier geen voorstander van, want wenst te vermijden dat producten die illegaal op de markt werden aangeboden, schadelijk zijn voor de gezondheid en het leefmilieu en een gezonde concurrentie in de weg staan, zouden kunnen worden geregulariseerd via een vereenvoudigde procedure. **Hij** suggereert dat dergelijke producten snel uit de handel zouden worden genomen, en vervolgens de klassieke procedure doorlopen om op de markt te kunnen worden aangeboden.

7. Artikel 36: informatieverplichting van de minister.

Dit artikel bepaalt dat de autoriteiten een register moeten bijhouden van de biociden die werden toegelaten of waarvoor een kennisgeving werd aanvaard. Dit register is toegankelijk voor het publiek en bevat de toelatingsakten en de aanvaardingen van kennisgeving.

De Raad apprecieert de transparantie van het systeem. Hij benadrukt, dat wanneer documenten ter beschikking van het grote publiek worden gesteld, dit in verstaanbare taal moet gebeuren.

8. Artikel 39: verpakking en etikettering.

De 2^e paragraaf legt op dat de biociden zodanig moeten worden verpakt, dat het risico op verwarring, onder andere met voedingsmiddelen, zo gering mogelijk is. **De Raad** vindt dat dergelijk risico überhaupt niet mag bestaan, en stelt bijgevolg voor, « zo gering mogelijk » te vervangen door « onbestaande ».

De 5^e paragraaf bepaalt dat op het etiket een reeks gegevens moeten vermeld staan, in de 3 landstalen.

Welnu, aangezien dat aantal gegevens zeer talrijk is, vreest **de Raad** dat daardoor de goede leesbaarheid in het gedrang komt, die ook in het voorontwerp van koninklijk besluit als voorwaarde wordt opgelegd. **De Raad** stelt dan ook voor dat het etiket wordt opgesteld in ten minste de taal of de talen van de streek waar het product op de markt wordt aangeboden.

Wat de lijst van gegevens betreft die op het etiket moeten voorkomen, is **de Raad**, die dergelijke lijst als een stap voorwaarts beschouwt voor een goede transparantie, voorstander van een vermelding van de eventuele nanomaterialen die vervat zijn in de biocide, zoals bepaald in 2°. **Hij** vraagt overigens dat de informatie duidelijk en voor de consument begrijpelijk zou zijn : het gebruik waarvoor het product is toegelaten (6°) moet duidelijk worden gepreciseerd, zoals nu reeds het geval is, de dosering (7°) moet worden aangeduid in voor de consument verstaanbare eenheden (bv. doseerdop). Wat de bescherming van kwetsbare groepen (10°) betreft, beveelt **de Raad** aan om systematisch “buiten het bereik van kinderen houden” te vermelden, alsook de voorzorgsmaatregelen voor zwangere/borstgevende vrouwen.

9. Artikel 40: reclame.

Dit artikel legt verschillende voorwaarden op die moeten worden nageleefd inzake reclame voor een biocide.

De vertegenwoordigers van de distributie vinden dat de verplichting om het toelatingsnummer of het kennisgevingsnummer van het product in de reclame te vermelden geen meerwaarde oplevert. Het is een nationale verplichting, die leidt tot verschillen, bijvoorbeeld op het niveau van de e-commerce (het is niet van toepassing op een website gecreëerd in Frankrijk). In geval van controle heeft de inspectiedienst van de AD5 toch toegang tot de publieke lijst van producten die werden toegelaten en waarvan kennis werd gegeven, en daarop staan zowel de namen van de producten als hun toelatings- of kennisgevingsnummers vermeld staan.

De vertegenwoordigers van de productie en de consumentenorganisaties daarentegen, vinden dat door deze verplichting de consument kan worden gesensibiliseerd over het feit dat biociden bijzondere producten zijn, die onderworpen zijn aan een bepaalde procedure alvorens op de markt te mogen worden aangeboden. Dergelijke vermelding is bovendien nuttig om een efficiënte controle op de markt te kunnen uitvoeren.

De Raad suggereert ook om in de lijst van de verplichte vermeldingen een verwijzing op te nemen naar de portaalwebsite die hij graag zou opgericht zien (zie algemene bemerkingsen), evenals voorzorgsmaatregelen te nemen voor kwetsbare groepen.

10. Artikel 48: opleiding voor het geregistreerd circuit.

De Raad noteert dat de opleidingen zullen worden opgenomen in het federaal reductieprogramma voor pesticiden, maar onderstreept de noodzaak om alle betrokken actoren te betrekken bij de discussies over de opleidingen, die in een ministerieel besluit zullen worden vastgesteld.

11. Artikel 49: online registratiesysteem.

Volgens **de Raad** moet dit systeem de principes van concurrentie en vertrouwelijkheid van gegevens respecteren. In die geest, en in het geval van het geregistreerde circuit, stelt **de Raad** vragen bij het nut om informatie over verkopers en geregistreerde gebruikers toegankelijk te maken voor het grote publiek, zoals in het laatste lid wordt bepaald.

12. Artikel 50. §1.4° :

Dit artikel bepaalt het volgende : «[...] stelt de nodige persoonlijke beschermingsmiddelen in de nabijheid van het biocide te koop indien het publiek toegang kan hebben tot deze biociden, ingedeeld in het geregistreerde circuit ».

De Raad vraagt om geen enkel in het geregistreerde circuit ingedeelde product toegankelijk te maken voor het grote publiek, want zulks druist in tegen het principe van geregistreerd circuit.

13. Artikel 52: monsterneming.

In de Franse tekst wenst **de Raad** volgende zin te schrappen: "*Les analyses des échantillons se font suivant les* " omdat die onvolledig is.